

Fiú fényképpel

Egy fiú fényképpel a kezében
s egy fényképpel mélyen a szemében:
csak tartogatta fejfelé és engem bámult.

Nagy volt a tömeg körülötte. S neki
egy kis fénykép volt a szemében,
a vállán pedig egy hatalmas vagy fordítva:
a szemében egy hatalmas, a vállán egy kicsi,
a legkisebb pedig ott volt a kezében.

Ott állt a jelszavakkal teletűzdelt tömegben,
és csak tartogatta fejfelé. Nem nézhettem tovább.

Elindulok felé, a transzparenséken
a hozzátartozóik olyanok, mint egy boltív
vagy a torkokra fagyott hang, nem moccan egyikük sem.

A fényképen talán az apja, hasonlítanak.
Megfordítottam, de az eltűntet
megint csak ugyanúgy láttam, fejfelé.

Ahogy a kártyában a király, a bubi és a dáma
ha lefordítva nézed, akkor is egyenesek,
úgy ez a férfi, ha egyenesen nézed is,
megint csak fejfelé fordul, s rád úgy mered.

Teknősvadászat

Horoggal nem lehet teknősöket fogni.
Este kilenc körül bukkannak fel, a homokban húzzák
maguk után a hálót, mennek a maguk útján,
zihálva vánszorognak keresztül a parton,
kiásnak egy gödröt, mely még kétlábnyi sincs,
aztán belepottyantják tojásaikat.

Közben felbukkannak páran, a teknőspáncélt
egy jókora rúddal felborítják,
a fejet lemetszik, s meglepetten látják,
hogy a teknőstestben a szív milyen makacsul,
milyen hosszú ideig ver még mindig tovább.

Antinoosz szobra

Egy alabástrom Antinoosz-szobor
uralja a termet. Látszik, hogy haját
valaha aranykoszorú díszítette.
Testét hanyagul és érzéken,
lányos bájjal fordítja az idegenvezető
felé, hogy meghallgassa, amit
Hadrianusról mondanak. Az ő kegyence
volt, a leghűségesebb, hitte,
hogy egy ilyen császárért érdemes
feláldozni életét is – s ezt valóban
meg is tette, mikor a Nílusba ölte magát.

Alig volt még húszéves, és nem számított
neki az élet. Most, hogy eljárt fölötte
az idő ott a mélyben, nem érdeklí
tovább a babonás hit, mely a fulladás
után kosárszámra – nem, inkább teremszámra –
hordja majd az áldozati ajándékokat.
Zsenge életét áldozta fel ő, esztelen,
hogy pártfogójának adja legszebb éveit.
A boldog Hadrianus nyomban pompás
pénzt veretett az ő arcképével, szentélyeket
emelt neki, s felállította mindenféle fenséges
szobrait. Csakhogy Antinoosz bármennyi
dicsőséget szívott is magába, most mégis
ott áll a terem sarkában, félrehúzódomva, és sír.
Egyetlen vigasza ez a szobor itt. Hiszen ez,
ahogy mondják, egyike a legszebbeknek.

Polgár Anikó fordításai

Kiriakosz Haralambidisz (Ahna, 1940): az egyik legismertebb kortárs görög költő. Cipruson született, az athéni egyetemen és Münchenben tanult. Verseit számos nyelvre (angol, német, francia, svéd) lefordították.

Polgár Anikó (Vágsellye, 1975): költő, műfordító, irodalomtörténész. Dunaszerdahelyen él, a pozsonyi Comenius Egyetemen tanít.